

РЕШЕНИЕ

№ 2767

гр. София, 12.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 97 СЪСТАВ, в публично заседание на пети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М. П. Л.

при участието на секретаря В. Д. К.
като разгледа докладваното от М. П. Л. Административно наказателно дело
№ 20211110211849 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 – чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на дружество „К. И.“ ЕООД, ЕИК:..... с адрес гр. С., ж.к. „Г. М.“ ул. „С. в.“ №..... вх. ...., ет. ...., ап. .... представлявано от К. А. Д., ЕГН:***** срещу Наказателно постановление (НП) № 529326-F541686 от 03.08.2020г., издадено от Л. Х.- началник на отдел „Оперативни дейности“ – София в ЦУ на НАП, с което на основание чл. 185, ал. 1 от Закона за данък върху добавена стойност (ЗДДС) на дружеството жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл.118, ал. 1 от ЗДДС.

В подадената жалба се твърди, че наказателното постановление е издадено в нарушение с административнопроизводствените правила и с материалния закон. Посочено е че действителната фактическа обстановка се различава от описаната в АУАН и НП, а също така, че лицата извършващи проверката не са дали възможност на лицето К. Д. да издаде касова бележка. Подателят на жалбата посочва, че издаденото наказателно постановление е антидатирано доколкото същото е било връчено на представител на дружеството почти година след неговото издаване.

В съдебно заседание дружеството- жалбоподател редовно призовано, не се представлява.

Въззиваемата страна- началник на отдел „Оперативни дейности“ – София в ЦУ на НАП редовно призован се представлява от юрисконсулт Николаева. Същата моли за потвърждение на наказателното постановление, като правилно и законосъобразно. Намира, че твърдяното нарушение е безспорно доказано, а също така, че издаването на фактура за

процесната покупка е недоказано такава. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 84 от ЗАНН, вр. чл. 314 от НПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Дружество „К.И.“ ЕООД, ЕИК ....., е юридическо лице, регистрирано на територията на Р. Б., със седалище гр. София, адрес на управление ж.к. „Г. М.“ ул. „С. в. №....., вх. ...., ет. ...., ап. ...., с К. А. Д., ЕГН:*****.

Към 07.03.2020г. дружеството - жалбоподател стопанисвало търговски обект - магазин, находящ се в гр. С., ул. „Н.“ № ..... В обекта било въведено в експлоатация и регистрирано в НАП фискално устройство модел „Т.“ с ИН на ФУ .....0 и ИН на ФП....., регистрирано в НАП с потвърждение №..... от 26.06.2009г.

Около 12:00 часа на 07.03.2020г. в обекта влязла свидетелката Е. П.- старши инспектор по приходите при ЦУ на НАП. При влизането в обекта свидетелката П. станала свидетелка на извършена покупка на цветя и саксии на стойност 66.00 лв. За извършената продажба лицето извършващо продажбата, а именно К. Д. не издала фискална касова бележка от монтираното в обекта фискално устройство, нито касова бележка от кочан. Свидетелката П. се легитимира и започнала извършването на проверка на обекта- магазин за цветя, находящ се на ул. „Н.“ №..... В хода на проверката служител в обекта- К. К. извършила опис на наличните пари в касата, като било установено, че са налице общо 660,50 лв. От намиращото се в обекта фискално устройство бил отпечатан и дневен отчет за дата 07.03.2020г., от който било установено, че извършената продажба на стойност 66.00 лв. не е отразена чрез ФУ, както и било отразено че общият оборот бил в размер на 82,50 лева.

Свидетелката Е. П. съставила протокол за извършена проверка в обект сер. АА №0036433 от 07.03.2020г. Съставеният протокол бил подписан от лицето К.Д., която дала писмено обяснение, като заявила, че на определени клиенти се издава фактура по банков път веднъж месечно. Последната попълнила и декларация, че към дата 07.03.2020г. стопанисва обект- магазин за цветя в качеството си на управител на същия.

Предвид констатираното свидетелката Е. П. поканила представител на дружеството- жалбоподател да се яви на 15.03.2020г. в сградата на НАП за съставяне и връчване на АУАН. На посочената дата представител на дружеството жалбоподател К. Д. се явила в сградата на НАП и в присъствието на един свидетел бил съставен АУАН №.....от 15.03.2020г., който ѝ бил връчен срещу подпис.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН не постъпили писмени възражения.

Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното наказателно постановление (НП) № 529326-F541686 от 03.08.2020г., издадено от Любомир Христов-началник на отдел „Оперативни дейности“ – София в ЦУ на НАП, с което на основание чл. 185, ал. 1 от Закона за данък върху добавена стойност (ЗДДС) на дружество „К.И.“ ЕООД,

ЕИК:..... е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл.118, ал. 1 от ЗДДС.

Издаденото наказателно постановление било връчено на представител на дружеството жалбоподател на дата 28.07.2021г. срещу подпис, видно от приложената към него разписка.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от свидетелските показания на свидетеля Е. П., както и от писмените доказателства по делото, а именно Протокол за извършена проверка сер. АА №0036433 от 07.03.2020г., лист А4 с написано на него ръкописно обяснение от К. Д., описа на налични пари в каса, дневен отчет към дата 07.03.2020г., справка за лицата работещи по трудови правоотношения в обект- магазин за цветя, декларация за стопанисвани обекти от задължено лице, Заповед № ЗЦУ-ОПР-17 от 17.05.2018г. от ИД на НАП, Заповед № ...../20.09.2022г.на ИД на НАП, Заповед №.....23.11.2022г. на ИД на НАП, приобщени по реда на чл. 283 от НК, които съдът кредитира в своята цялост, доколкото същите спомогнаха на съда да установи възприетата фактическа обстановка, както и същите са еднопосочни и безпротиворечиви.

Настоящата съдебна инстанция намира, че следва да кредитира с доверие показанията на свидетелката Е. П., като счита, че същите са източник на пряка доказателствена информация по случая. Същата е лицето, което е извършило проверката и лично и непосредствено е възприела, че при извършването на покупката не е била издадена касова бележка. Тя е и лицето, което е съставило АУАН и е ангажирало отговорността на дружеството- жалбоподател. Съдът намира, че показанията на разпитаната свидетелка се явяват логични, непосредствени и взаимнодопълващи се с останалите събрани по делото доказателства и доказателствени средства.

От така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като изхожда от легитимирано лице, депозирана е в предвидения от закона преклузивен срок срещу акт, подлежащ на обжалване. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, като съображенията на съда в тази насока са следните:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т. е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

Настоящият съдебен състав намира, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни органи предвид заповед № ЗЦУ-ОПР-17/17.05.2018г. на изпълнителния директор на НАП.

Въз основа на извършената служебна проверка съдът намира, че при ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя са спазени изискванията на процесуалния закон - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, като не са допуснати съществени процесуални

нарушения.

Настоящата съдебна инстанция намира за неоснователно направеното възражение за антидатиране на издаденото наказателно постановление. Съдът намира, че изложеното твърдение от жалбоподателя се явява голословно такова и неподкрепено от всички събрани по делото доказателства. Настоящият съдебен състав намира, че следва да отбележи, че за административно-наказващият орган не съществува законово задължение да връчи издаденото наказателно постановление в определен срок. В този смисъл, съдът намира, че обстоятелството, че издаденото наказателно постановление е връчено почти година след неговото издаване не е основание да се приеме, че същото е антидатирано и в този смисъл, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до ограничаване на правото на защита на санкционираното лице.

Предвид гореизложеното, настоящата съдебна инстанция намира, че не са налице формални основания за отмяна на наказателното постановление и поставеният спор следва да бъде разгледан по същество.

В АУАН и в НП по идентичен начин словесно са описани фактите, които правно са квалифицирани като нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС. Тази разпоредба предвижда, че всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системен бон и да ги съхранява до напускането на обекта. За жалбоподателя е съществувало задължението да регистрира и отчита извършените продажби в търговския обект, включително и конкретната продажба, а именно контролната покупка за 66,00лв., за определена покупка/поръчка, като издава фискална касова бележка за това.

Съдът намира, че не намира опора и в събрания по делото доказателствен материал твърдението на представителя на дружеството жалбоподател, че на определени клиенти се издава фактура по банков път в края на всеки месец. На първо място, съдът намира, че твърдението се явява недоказано такова, а на следващо място, намира за нужно да отбележи, че дори това обстоятелство да е така, то същото не освобождава дружеството от задължението да издава касов бон за всяка покупка.

Видно от събраните по делото доказателства служителят на дружеството жалбоподател не е изпълнил задължението си да издаде касова бележка след извършена продажба на стока и съставът на административното нарушение от обективна страна е осъществен. Тъй като дружеството-жалбоподател е търговец, ЮЛ, въпросът за вината не стои, а отговорността е обективна и безвиновна.

Съдът намира, че дружество „К.И.“ ЕООД, ЕИК:..... е санкционирано законосъобразно на основание чл. 185, ал. 1 ЗДДС, като е наложена предвидената

имуществена санкция в минимален размер от 500 лева, който съдът намира за подходящ за тежестта на нарушението и предвид на това няма възможност за редуциране на неговия размер.

Относно приложението на чл. 28 от ЗАНН, съдът намира, че в случая не се касае за маловажен случай, доколкото това деяние не разкрива по-ниска степен на накърняване на обществените отношения, свързани със спазването на нормативно установена фискална политика и следващите от това задължения. Също така, настоящата съдебна инстанция намира, че налагането на административно наказание в законоустановения минимум отговаря на тежестта на извършеното нарушение и обществената опасност на нарушителя.

Относно разноските:

С оглед изхода на делото и направеното от представителя на въззиваемата страна искане за присъждане на разноски, съдът намира за основателна претенцията на процесуалния представител на НАП за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на наказващия орган. След изменението на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН с ДВ бр. 94/2019 г. законът допуска присъждането на разноски, включително и за осъществено процесуално представителство на наказващия орган съгласно ал. 5. По делото като представител на НАП в проведеното съдебно заседание е участвал юрисконсулт и съдът е потвърдил обжалваното НП. Съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, издадена въз основа на законовата делегация по чл. 37 от ЗПП, възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е в размер от 80 до 150 лева. В случая производството не е с особена правна или фактическа сложност и е проведено едно съдебно заседание, поради което и следва да се присъди минималното предвидено възнаграждение в размер на 80 лева.

Като взе предвид гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН, **Софийски районен съд, НО, 97-ми състав,**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № ..... от 03.08.2020г., издадено от Л. Х.- началник на отдел „Оперативни дейности“ – София в ЦУ на НАП, с което на основание чл. 185, ал. 1 от Закона за данък върху добавена стойност (ЗДДС) на дружеството жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл.118, ал. 1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА дружество „К..И.“ ЕООД, ЕИК:..... с адрес гр. С., ж.к. „Г. М.“ ул. „С. в.“ №..... вх. ...., ет. ...., ап. .... представлявано от К. А. Д., ЕГН:***** **ДА ЗАПЛАТИ** на НАП сумата от 80.00 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административен съд – София-град, в 14-дневен срок от получаване на съобщение, че

решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____